

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКІ ВІСТІ

Рік
видання 3
№ 48 (149)
Ціна 1 крб.

Середа
30
червня
1943 р.

Орган Олександрійського Гебтскомісара

Головна Квартира Фюрера Верховне Командування Збройних Сил повідомляє:

26-VI-43 р.

На Східному фронті німецькі й румунські війська провадили в різних місцях успішні бойові операції. Декілька підтриманих танками атак советів у районі Орла відбито з кривавими втратами. Вчора перед обідом сильні з'єднання північно-американських бомбардувальників пробували під захистом густої хмарності атакувати Північно-німецьку область. Німецькими винищувачами вони були завчасно втягнуті до бою, розпорошені і змушені скинути свої бомби у відкритому морі та над прибережними районами.

27-VI-43 р.

Біля Великих Лук декілька советських атак, підтриманих танками, було розбито сконцентрованим вогнем всіх видів зброї або відбито у запевлах рукопашних боїв.

На інших відрізках Східного фронту день пройшов без особливих подій.

У лагунах Кубані і біля Мурманського узбережжя авіація потопила велику кількість ворожих постачальних човнів, два робота судна й один тральщик. Минулої ночі було бомбардовано промислові споруди у гирлі Волги.

У західній частині Середземного моря німецькі й італійські

Дії авіації на Сході

Бой німецьких наземних з'єднань на Сході обмежувалися в суботу відбиванням ворожих ударних частин біля Севська, на південь від Орла та в терені Ільменського озера. Большевиків скрізь відбито, частинно з дошкільними втратами.

Авіація з добрим успіхом продовжувала нальоти на ворожі постачальні центри, зброєві заводи та кораблі. Стрімкоспадні та руйнівні літаки бомбардували вдень залізничну станцію Бізів. Частими поцілами прорвано в багатьох місцях рейкові колії, пошкоджено багато кораблів та викликано великі пожежі. На Далекий Північ нальоти скеровувалися на складні матеріалів, аеродроми та комунікаційні влаштування Мурманської залізниці.

Тенно оглянув нову японську зброю

У четвер пополудні на терені імператорської палати в Токіо показано Тенно нового роду зброю і приладдя. Серед зброї в першу чергу були зенітні гармати й обсерваційні, ко-

боїв наші мисливці збила 25 важких ворожих бомбардувальників. Морські бойові сили збила ще один літак.

Минулої ночі британські бойові літаки залітали у Західно-німецьку область. Вони атакували, головним чином, місто Бохум. Фугасні і запальні бомби спричинили пошкодження будівель. Населення мало втрати. За дотеперішніми відомостями, збито 30 ворожих бомбардувальників.

Тоді як при денних і нічних атаках знищено разом 56 ворожих бомбардувальників, втрачено лише 5 власних мисливців.

з'єднання авіації декілька разів атакували ворожий конвой. За дотеперішніми відомостями, було тяжко пошкоджено 11 ворожих вантажників. Загорівся один танкер.

Під час денних наскоків британських та північно-американських з'єднань бомбардувальників і мисливців на зайняті Західні області ворог втратив 14 літаків. Не повернувся один німецький мисливець.

Одинокі ворожі літаки минулої ночі чинили нищпорні польоти над західною й північно-західною територією Райху. Скидань бомб до цього часу не констатовано.

Бойові літаки, які переводили нальоти вночі на понеділок, скинули бомби, м. ін., на залізничну станцію Ляхая і залізничні шляхи на південному відтинку фронту. Запалено та знищено багато вагонів і локомотивів.

Багато успішних нальотів переведено також на зброєві заводи в Ярославлі і Саратові, де в наслідок попадання бомб повстало багато великих пожеж, м. ін., також у електричних. Успішно атаковано також кораблі на Каспійському морі. Один вантажний корабель у 6.000 рбт. поцілено в ніс, і він, загорівшись, перекинувся на бік, другий вантажний корабель у 4.000 рбт. поцілено в середину, і він також загорівся, при чому з нього піднялись густі хмари диму.

мандні й націльві приладдя. При показі були також присутні представники зброєних заводів, які виробили цю нову зброю і приладдя.

Два роки війни Румунії з Советським Союзом

Під час румунсько-німецької «години воюю» у румунській радіостанції промовляв міністр війни генерал Пантаци про близькі роковини з дня початку війни на Сході. У своїй промові виявив він переконання про необхідну кінечність цієї війни та про рішення Румунії вести її в інтересі свого національного життя аж до переможного кінця.

Генерал дослібно заявив: «Ця війна не є винаходом політиків, які ми не були до неї змушені. Вона є плодом нашого істинного самозбереження проти смерті. Все знаємо, що імперіалістичні плани советів опиралися на передумові знищення румунського націоналізму. Тут, над лиманами Дунаю, творимо постійну європейську кінечність та національну життєву силу, якої нікому не агітати».

Та національна свідомість казала нам також взяти в руки зброю, щоб обороняти те, що для нас найдорожче: нашу волю та існування нашої національної держави». Далше пригадав міністр досвід большевиків, пороблені з Фінляндією та Балтійськими краями та

ввінці большевицькі напади на румунські терени у червні 1940 року. «Рани, завдані тоді Советським Союзом Румунії, були глибокою остерогою для європейської цивілізації та безпеки».

Тоді були ми пунктом, на якому концентрувалося ціле московсько-комуністичне варварство». Генерал Пантаци подякував за те, що маршал Антонеску з уваги на цю небезпеку знову відновив давній союз короля Карла I з німецьким краєм, а пізніше подав перегляд воєнних досягнень румунської армії.

Він підкреслює збройну братерність німецьких та румунських воєнків. «Сьогодні, як і в минулому, — закінчив генерал Пантаци — Румунія є лояльним союзником Німеччини у цій війні за оборону цивілізації та національного існування. Війна перейшла тепер у гостру фазу. Наша армія є олушевлена такою самою рішучістю і такою самою вірою, як на початку. На чолі всіх сил стоїть маршал Антонеску. Тому глядімо з вірою у майбутнє, бо по всіх пробах прийде година нашого національного розцвіту».

Успішно бомбардовано советські промислові заводи

Уночі на 19. червня з'єднання німецьких бойових літаків знову атакувало советські промислові заводи далеко у ворожому заплілі. Тяжкі розривні бомби чергами падали у розбудовані довгим рядом монтажні верстати. Вони викликали багато великих пожеж, бачених німецькими залогами ще з далекої віддалі під час відльоту. Під час того нового несподіваного для ворожої оборони нальоту, на німецькому бої не було втрат.

Румунські з'єднання бойових літаків завдали большевикам

Чотирикратні безуспішні ворожі наступи на Кубанському мостовому причілку

Чотири рази большевики безуспішно намагалися дотепер заліквувати німецький мостовий причілок над Кубанню. Перший період боїв тривав до кінця березня і носував ворогові, крім дуже тяжких кривавих втрат, 111 танків.

У другому періоді від 4. 4. до 17. 4. втратили совети дальших 63 танки. Тяжкі оборонні бої третього періоду, який тра-

тяжких втрат 18. червня сильними низьколотними атаками на позиції наготовлених до наступу частин і зайняті місцевості в терені на схід від Матевської та Хрпінської, а німецькі бойові літаки через цілий день виконували сильні нальоти на постачальну станцію, рейкові споруди, транспортні поїзди та аеродроми ворога на південному відтинку Східного фронту. З'єднання стрімкоспадних літаків бомбардували склади припасів советів на півострові біля Новоросійська.

На Швейцарію скинено бомби

Уночі на понеділок у Швейцарії, в околицях Юри, в Берні, Базелі і Цюриху проголошено літунську тривогу. У різних місцевостях почала діяти протилітунська оборона.

У різних місцях кантону Турга були скинені бомби. У селі Кюмергаузен, згідно з часописними повідомленнями, англо-американські бомбардувальники спричинили шкоди. Загиною три особи.

Поважний брак м'яса у ЗДА

Під заголовком «Поважний брак м'яса у З'єднаних Державах» передає «Нью Дагліфд Аллганда» інформацію Юнйт-ед Прес з Нью-Йорку, згідно якої у З'єднаних Державах все тяжче доставати м'ясо на м'ясні карточки. Також американська армія у все більшій мірі пізнає брак свіжого м'яса. Брак м'яса відчувається особливо у густо заселених районах З'єднаних Держав. Існує мала надія на поліпшення положення.

На Сході віддано до вжитку велику будівлю

Шеф організації Тодт Райхсміністр Шпеер передав на Сході до вжитку важливу будівлю, яку німецькі фронтові робітники ОТ та з'єднання саперів виконали серед дуже трудних умови у визначений термін.

При тій нагоді передав він керівничкові груп ОТ архітекторів професорові Бругманові Липарський Хрест ордену Хреста Воєнної Заслуги з мечами. Про це відзначення Фюрером повідомлено німецьких зброєвих робітників під час недавньої маніфестації, що відбулася у Спортивній Палаті.

У промові міністр вшанував професора Бругмана, як тип модерного, енергійного і талановитого архітектора, який віддав на послугу війни своє звання інженера.

На початку війни був проф. Бругман технічним керівником новоствореного будівельного штабу Шпеер, який змовою 1941-42 р. усував комунікаційні труднощі залізничних шляхів на Сході. По з'єднанні будівельного штабу в ОТ Бругман став керівником групи Південь організації Тодт.

Закінчення подорожі Райхсмініст- ра Розенберга по Україні

Райхсміністр для визволених Східних земель, Райхслайтер Альфред Розенберг, продовжував з Миколаєва свою подорож по Україні через Первомайське до Вінниці.

У Миколаївській генеральній окрузі Райхсміністра і Райхскомісара гауляйтера Еріха Коха прийняв генеральний комісар, обергрупоенфюрер Опперман. В супроводі Райхсміністра були знов гауляйтери др. Гельмут й Іберрайтер, а також гаупт-бафельслайтер Шмідт.

На службовій нараді говорили про свою працю й досвіді два гебітскомісари, міський комісар Миколаєва та керівник головного відділу прохарчування і сільського господарства. Райхсміністр подякував провідному адміністративному корпусові Миколаївської генеральної округи за виконану працю та вручив кільком гебітскомісарам і сільськогосподарським провідникам Хрестів Воєнної Заслуги.

У Первомайському, близько від румунської границі, відвідав один державний масток, який виконав вразкову працю в ділянці ілюкації свиней, далі збіжжевий млин та урядові будинки гебітскомісара. Багато приналежних до німецького народу, які тут проживають, а також українське населення приготували Райхсміністрові і Райхскомісарові сердечне прийняття.

У Вінниці генеральний комісар Житомирської генеральної округи, гауляйтер Лайзер, показав Міністрові і Райхскомісарові великий колишній совєтський м'ясний комбінат, який сьогодні під німецьким керівництвом працює для армії, а також велику хлібну фабрику.

Дальше Міністр відвідав у Вінниці хліборобську базу, одну створену вже хліборобську спілку і одну спілку, про створення якої якраз повідомлено

Земля... Це слово набирає в устах і понятті українського селянина особливого значення. Це у нього не звичайне собі слово, а в ньому міститься значна частина цілого селянського світогляду, понять, надій. Більш того — це ціле життя-буття українського селянина.

З своєю власною землею зріс селянин змалку, повільно власності на землю втягнув він з молоком матері, й для нього то одвічна правда. Цей правди в понятті селянина ніхто не може зрушати.

Це відношення до землі українського селянина так відриває його від москаля. На Московщині дещо інакше. Там в поняттях земля вічна, вона Божя. Власність на землю віддавали і поділяли землю в користування по 6—9 літ серед всіх членів сільської громади. А потім наступав новий період. Землю старались дати кожний раз в іншому місці, щоб земля за селянином не закріпилася.

Тому то на Московщині всякого роду соціалізації й колективізації не зустріла поважного спротиву з боку селянства. Бо це правні норма, що виходили з одвічних засад світогляду московського селянина. А тому правдиве гніздо більшовиству було й в серед моско-

населення. Крім цього, прийнято делегацію приналежних до німецького народу з Житомирської генеральної округи, яка передала подяку за проявлену німецьким проводом оілку над ними. Діти приналежних до німецького народу співали Райхсміністрові німецьких народних пісень.

На службовій нараді у Вінниці, після роздання Хрестів Воєнної Заслуги, поруч з генеральним комісаром Лайзером промовляли також гебітскомісар й керівники головних відділів. У кінцевому слові Райхсміністр Розенберг подякував провідному адміністративному корпусові Житомирської генеральної округи за дотеперішню працю.

Він висловив особливу подяку за працю гебітскомісарів і сільськогосподарських провідників та членів поліції в округах, в яких ще в банди. Міністр поділився своїми враженнями з подорожі по Райхскомісаріату України.

Він згадав особливу земельний лад та його вплив, а також питання праці українців в Райху. Цей один рік від його останньої подорожі був роком проби. Ті, які працюють на Сході, можуть бути горді з своїх завдань, бо вони виконують працю для Адольфа Гітлера і для німецької перемоги.

Також Райхскомісар у кінцевій промові закликав своїх співробітників додержуватися завжди великих політичних ліній. На Сході доконується вирішальною у війні праці. Кожен захід, який служить остаточній перемозі, є правильний, а кожен протилежний — неправильний.

Він апелював до свідомості відповідальності своїх співробітників і запевнив Райхсміністра, що Райхскомісаріат України далі виконуватиме свої обов'язки і буде першим у виконанні необхідних для Німеччини й Европа поставок.

Забезпечення від нещасливих випадків українських робітників в Райху

Розпорядженням Райхскомісара праці з 30. березня 1943 р. створено для робітників зі Сходу, які працюють на терені Німецького Райху, крім існуючого забезпечення у касі хворих, окреме забезпечення від нещасливих випадків. Приписи відносяться до всіх робітників, яких до 22. червня 1941 р. набрано з терену Райхскомісаріату України до праці в Райху, які працюють в Райху та які під час нещасливого випадку або професійної хвороби там перебували. Також нещасливі випадки під час транспорту до або з Райху підлягають тому забезпеченню.

При нещасливому випадку (професійній хворобі), у випадку смерті, в наслідок нещасливого випадку, пошкодженому може бути признана обезпечувальна премія для догляду за хворим, допомоги хворому, допомоги у нещасливих випадках та допомоги для вдови, признана також для його сім'ї.

Догляд за хворим повинен по змозі усунути викликане випадком пошкодження тіла, або порушення здоров'я чи навіть спричинену нездібність до виконання звання, та запобігти погіршенню. Допомога хворим буде признана скаліченим у нещасливому випадку робітникам зі Сходу за час нездібності до праці в наслідок того випадку. Виплата цієї допомоги наступає для підприємства, в якому трапився випадок, коли воно безплатно дає приміщення та прохарчування також під час тривання нездібності до праці.

Допомогу у нещасливих випадках виплачується східним робітникам, коли в наслідок випадку залишається обниження професійної здібності, принаймі на третину. Висота признаних сум облічується відповідно до розмірів зменшення

працездатності. Виплата такої допомоги в нещасливих випадках у місці замешкання пошкодженого робітника зі Сходу може наступати лише тоді, коли він вернувся туди за дозволом управління справами праці.

Коли під час випадку робітник зі Сходу помре, або помре пізніше від наслідку випадку, його вдові може бути признана постійна допомога, але тоді пропадає виплачувана до того часу допомога для родини. Це під умовою, що вдова в наслідок старості або поганого здоров'я не може працювати заробляти на життя. Існують особливі приписи, коли в робітника було багато дітей.

Введенням тих приписів про пошкодження робітників України зроблено дальший крок до забезпечення таких робітників, які дають себе в розпорядження воєнної-варішної праці в Райху.

Визначення та виплата належних сум йде з уряду через компетентну установу забезпечення від нещасливих випадків (професійні спілки) у Райху.

Коли українським робітникам трапився в Райху нещасливий випадок і вони за згодою органів праці вернулись вже до батьківщини, вони можуть скласти відповідну заяву на ренту у гебітскомісара (уряд праці) свого місяця замешкання, подаючи місце, час та рік нещасливого випадку.

По змозі треба долучити урядову лікарську посвідку про теперішній стан зменшення працездатності в наслідок випадку. Також вдови можуть скласти заяви, коли їхні чоловіки померли в Райху в наслідок випадку на заводі. Також тут треба повідомити про місце та завод, в якому трапився випадок.

Зелена капуста і зимова каляріпа

Наші яринні городи пишуться у свіжій зелені. Добра погода прищипалась до того, що городина швидко розвинулась і підросла. Посаджено останні сьогорічні яринні рослини, що чекали своєї черги. Це перш за все зелена капуста й каляріпа.

Одна й друга городина мають велике значення для нашого зимового забезпечення припасів. Як доповнення нашого харчування в час убогості на яринну сировину, підтримують вони нашу основну страву своєю багатою на вітаміни поживою; крім цього, можна їх довшо зберігати. Засаджуючи цю городину, використовуємо широко вжитковість нашого городу, бо це користання може продовжуватись аж до морозів.

Особливо ж зелена капуста аж тоді набравє справжнього смаку, коли вона зустрінеться з першим морозом. Після ранньої городини, як весняна каляріпа, що являється проміжною культурою, наступають зелена капуста й зимова каляріпа — як пізні культури.

При цій нагоді хочемо вказати на своєчасну боротьбу з бур'янами в яринному городі. Ця боротьба має в городничстві дуже важливе значення. Пропашуванням не тільки винищуємо бур'яни, але й регулюємо та покращуємо стан вологі ґрунтів. На тяжких ґрунтах пропашування після дощу є просто необхідністю, що про неї ніколи не можна забувати.

Будуються збіжжєві комори

У Вінницькій окрузі, у південній частині Житомирської генеральної округи будуються тепер 18 збіжжєвих базокомор, які помішатимуть від 3—до 600 тонн. Ці збіжжєві комори служитимуть перш за все зберігання збіжжє. Крім цього, через зберігання збіжжє в новозбудованих коморах будуть звільнені засоби комунікації й підводи, які обов'язково потрібні для осінніх польових робіт.

Будівництво возів іде вперед

Минулої зими громадські господарства, сільськогосподарські спілки та МТС змагались в тому, щоб виготовити якнайбільше селянських возів. Наслідки були добрі й у великій мірі усунули брак тих возів. Але цим ще не покрито потреби возів. Самі знаємо, що їх немає забгато. Тому, що вози легко пороблені, то й існування їх не довге. Тому треба далше будувати.

Очевидно, що найважливіші роботи в заводах не можуть терпіти з приводу будівництва возів, але серед невідкладних робіт, як ось у цьому місяці, остається все ж таки ще стільки часу, щоб у стельмашнях та кузнях подумати про будування возів. Якщо побудуємо достатню кількість нових возів, полегшимо собі живині й транспортові роботи та, крім цього, дістанемо ще премійові карточки, на які можна багато дечого купити. Ми самі зацікавлені в тому, щоб будівництво возів не переривалося.

Де в сільськогосподарських спілках та громадських господарствах вичикають трудощі з браку матеріалу, там допоможе нам МТС.

Відродження селянства

ського народу. Теперішня уперта оборона москаля ніщо інше, як тільки оборона комуністичної системи такої близької й рідної їм.

Українці ж прийняли похід німців на гніздо большевицького комуністичного світу, як своє національне визволення, як визволення землі з кліщів ненависної комуни. У понятті українського селянина колективи були не більш, як одна з форм кріпацтва. І не большевицьке кріпацтво своєю жорстокістю й глупотою перевищувало всі форми кріпацтва, що пережилося в старі часи.

І громом та блискавками, що грянули 22 червня 1941 р., злетіла з України большевицька полуда. В земельній справі одразу почуся новий подих. 15 лютого 1942 р. вишло розпорядження німецької влади про новий земельний лад, що в засаді змінює большевицькі колгоспи.

Селянин зрозумів, що часове це мусить спільно обробляти землю, бо ж большевики забрали коней, понищили майже весь сільськогосподарський селянський реманент, і український селянин в нових вже

формах мусив ще спільно обробляти землю і спокійно очікувати часу, коли земля знову перейде в його приватну власність. А це означало, що він сам оброблятиме знову придлений йому шматок землі і почне жити одвічним українським селянським способом життя.

Мусив відбутися природний перехід від робітника, кріпака-раба з колгоспу до вільного селянина. Цей процес пройшов в Україні надзвичайно швидко. Селянство відразу зажило старим, добольшевицьким життям. Це й назовні легко було помітити.

Селянство охайніше стало одягатись. Упорядковані були хати в середані, а ціле подвір'я набирати стало іншого вигляду. З'явилися знову клуні, паркані, зруйновані колись большевиками. Зазеленіли молоденькі садочки коло хат, замість старих садів, так старанно винищених большевиками. З'явилися птиця, худоба, на-ростають молоді коні, очищається земля від бур'янів, що її 20 літ засмічували большевики.

Це швидко оживлення селянського життя і дало можливість прискіпити перехід до особистої обробки землі селя-

нами, що тісно в'яжеться з приватною власністю.

Розгортаючи попереднє законодавство в земельній справі, видав тепер Німецький уряд з дня 3. червня 1943 року розпорядження про повернення приватної власності селянства на землю.

Цей акт завершує всі попередні розпорядження й повертає земельний селянський лад.

Проголошене цим актом право на землю має кожний, хто обробляє її власною працею. Право на землю залишено за тими, хто відсутній тепер, як напр., заслани та вивезені большевицькою владою, полонені та поклякві до большевицької армії.

Ясно, що нарізування землі господарям для передачі її у власність вимагає великої праці. Забракне до того й землемірів. А тому відразу всім не дається нарізати землі, хоч буде доложено всіх зусиль, щоб провести нарізку якнайшвидше.

Українське селянство вступає в нову добу праці на землі, що приведе до буйного розвитку хліборобства, цієї основи буття українського народу. Селянство тепер тільки дістає всі можливості розвинути свої господарські здібності і зробити Україну одною з багатших і щасливіших країн світу.

ОГОЛОШЕННЯ

З 26 червня 1943 р. встановлено для українців заборону ходити по вулицях: у містах з 21 години до 5 годин ранку, на селі з 21 години до 4 годин ранку.

Гебітскомісар.

Олександрія.

ДРУК І ВИДАВНИЦТВО: Друкарня і редакція, Олександрія, Управська, 57. Завдрукмарнею К. Юрченко. Відповідальний редактор О. фон-Зорг. Тепер діє преїскурат № 1.